

Terrorisme

Terrorisme er sprogligt et verbalsubstantiv, som er afledt af verbet at terrorisere, som betyder at skræmme eller at slå med rædsel. Allah (swt) siger:

تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

"Hvormed I kan terrorisere Allahs fjende og jeres fjende". (OQM. Al-Anfal 8:60),

dvs. hvormed I kan skræmme fjenden.

Men denne betydning har man set bort fra til fordel for en ny terminologisk betydning. Den amerikanske og den britiske efterretningstjeneste blev ved et symposium, som afholdtes til dette formål i 1979, enige om, at terrorisme er: "**Brugen af vold mod civile interesser for at realisere politiske formål**".

Derefter afholdtes mange internationale konferencer og symposier, og der blev nedfældet lovgivninger og love for at fastlægge de aktioner, som det var muligt at betegne med terror, klargøre typen af de bevægelser, grupper og partier, som udøvede terror, og bestemme de stater, som støttede terror – ifølge deres (de vestlige stormagters) påstand - for at træffe de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelsen og begrænsningen af terrorisme.

Det viser sig, at samlingen af love og lovgivninger, som er relateret til terrorisme, ikke er præcise, og at de er underlagt de politiske orienteringer af de stater, som har lagt principperne for disse love og lovgivninger. F.eks. så vi, at USA betragtede attentatet mod Indira Gandhi som en terroristisk handling, mens den ikke betragtede attentatet mod kong Faisal og mordet på Kennedy som en terroristisk handling. Samtidig betegnede USA i første omgang bombesprængningen af FBI's kontor i Oklahoma som en terroristisk handling, men da det viste sig, at bagmændene, som stod bag bygningens bombesprængning, tilhørte de amerikanske militser, forvandlede betegnelsen af handlingen fra at være en terroristisk handling til at være en forbryderisk handling.

Især USA betegner nogle bevægelser som folkelige modstandsbevægelser såsom Nicaraguas oprørsbevægelse og IRA (Den irske Republikanske Hær) o.a. og betragter disse bevægelser modstandskæmpere i tilfælde af anholdelse som krigsgidsler ifølge protokol 1 af 1977 e.Kr. i appendikset til Geneve-aftalen, hvorimod USA betegner enhver bevægelse, som modarbejder USA's interesser eller USA's agents interesser som en terrorbevægelse, og noterer bevægelserens navn i listen over terrororganisationer. Denne liste udgiver det amerikanske udenrigsministerium regelmæssigt, og her står de fleste islamiske bevægelser i Egypten, Pakistan, Palæstina, Algeriet m.fl. noteret.

USA har siden 70'erne besluttet at skabe en amerikansk global og lokal offentlig mening mod terrorisme - sådan som USA betragter den - og mod enhver, som betegnes med terror. USA har udnyttet de aktioner, som er blevet rettet mod civile mål, uanset om disse aktioner er blevet udført af politiske eller militære bevægelser, som ikke er tilknyttet USA, eller af bevægelser, der er tilknyttet USA's efterretningstjeneste (CIA). Mange rapporter har vist, at folk fra den amerikanske efterretningstjeneste har stået bag terroristisk betegnede aktioner såsom kapringen af flyet TWA i Beirut i begyndelsen af 80'erne... USA udnyttede også bombningen af den amerikanske Khobar-base i Saudi-Arabien og forpligtede 40 anbefalinger, som var relateret til bekæmpelsen af terrorisme, ved G7-konferencen, som afholdtes i Frankrig i 1996 e.Kr. Derefter udnyttede USA begivenheden med bombningen af World Trade Center i New York og bombningen af FBI's kontor, før bagmændene blev identificeret,

ved udstedelsen af en lov om bekæmpelsen af terrorisme, hvilket det amerikanske senat gav samtykke til i 1997 e.Kr.

På basis af disse anbefalinger og denne lov er USA i stand til at forfølge enhver person, som anklages for terror, hvor som helst. USA har også ret til at anholde eller bortføre ham og straffe ham med en straf, den finder berettiget såsom fængsling, beslaglæggelse, fratagelse af opholdstilladelsen eller statsborgerskabet, og dette uden at give den anklagede retten til at forsvare sig selv eller at blive fremstillet for en civil domstol eller nævninge.

USA greb ligeledes til generaliseringen af terrorismens karakter over nogle af de stater, som modarbejder USA's interesser såsom Korea, Kina, Irak, Libyen og over mange islamiske bevægelser såsom Jihad, Hamas, Jama'a Islamiya i Egypten og FIS i Algeriet, ved at udnytte bombesprængningerne i Palæstina mod jøderne og de aktioner, som skete i Algeriet i kølvandet på militærets afløsning af parlamentsvalget.

Som følge af disse love, beslutninger og anbefalinger er USA i stand til at forfølge og nedkæmpe alle dem, som den betegner med terrorisme, uanset om det er et individ, en organisation, et parti eller en stat, ved at benytte sin militære styrke eller sin politiske indflydelse til økonomisk sanktion, ligesom den har gjort mod Irak og Libyen. USA's tidligere udenrigsminister Schultz har givet udtryk for dette, idet han sagde: "Ligegyldigt hvor meget terroristerne forsøger at flygte, vil de ikke være i stand til at skjule sig".

Derved er terrorloven, som USA har adopteret, et af de strategiske våben, som den benytter, for at kontrollere sit greb om verden, især om den del, som har tendens til oprør mod den amerikanske politik.

Da USA har fremlagt Islam som sin fjende efter kommunismens forsvinden, så er de muslimske lande et af de vigtigste områder, hvor USA vil bruge terrorloven for at forøge sin indflydelse heri og for at holde landene under kontrol. Dette skyldes, at muslimerne er begyndt at få fornemmelse for eleveringens vej til tilbagevendelsen af Khilafah-staten, som er den eneste stat, som er i stand til at tilintetgøre den kapitalistiske ideologi, som USA står i spidsen for, hvilket USA og andre kufr-stater er bevidste om.

Derfor findes der næsten ingen islamisk bevægelse i dag, som ikke har tendens til at blive betegnet med terrorisme af USA. Heller ikke de politiske bevægelser og partier, som ikke benytter sig af materielle aktioner til realiseringen af deres mål, kan vide sig sikre fra denne betegnelse. USA betragter aktiviteten udført af enhver bevægelse, ethvert parti eller enhver stat, som kalder til Islams tilbagevenden, som en terrorhandling, der modstrider den internationale lov. Dermed er USA i stand til med denne undskyldning og med det, den har forpligtet de stater, som har underskrevet terrorloven, at mobilisere disse staters styrker under sin ledelse for at nedkæmpe denne bevægelse, dette parti eller denne stat.

Heraf er det blevet nødvendigt for muslimerne som værende et direkte mål for politikken for den såkaldte terrorbekæmpelse, mens de arbejder for oprettelsen af Khilafah, at afsløre over for den islamiske og globale offentlige mening virkeligheden af den såkaldte terrorlov og virkeligheden af USA's politik - USA som arbejder for verdensherredømmet gennem denne lov - og at USA har stået bag mange terroraktioner i verden, selv om disse blev sat i forbindelse med muslimske navne.

Muslimerne skal ligeledes opføre sig islamisk i deres handlinger og adfærd. Islam har en særegen metode i realiseringen af formålene og målene, herunder at bære dawah til genindførelsen af det islamiske liv gennem Khilafah-statens tilbagevenden. At efterleve denne metode, som bygger på det intellektuelle sammenstød og den politiske kamp, og som udelukker de materielle aktioner, er en efterlevelse af den Shariah-mæssige metode, som Islam har påkrævet, og dette er ikke en frygt for eller flugt fra at blive betegnet med terror.

Muslimerne skal også opklare, at den islamiske stats opgave efter dens oprettelse er begrænset af Shariah, uanset om det er indenrigs såsom varetagelsen af affærerne og iværksættelsen af hudood (de af Allah fastlagte straffelove) eller udenrigs såsom leveringen af Islam til hele menneskeheden gennem jihad og tilintetgørelsen af de materielle hindringer, som hindrer implementeringen af Islam.

Muslimerne skal også opklare, at muslimernes praktisering af Islam over sig selv og andre ikke sker på basis af lyst i muslimernes indre eller for at realisere private interesser, men det er en lydighed til Allahs (swt) ordrer; Allah som har skabt universet, mennesket og livet, og som har krævet af mennesket at organisere dets liv med Islams love; Islam som Han har åbenbaret Muhammad (saaws), Allahs Sendebud.

Så USA's og andres ondsindede betegnelse af Islam med terrorisme og muslimer med terrorister modstrider realiteten og Allahs mål med Islam. Allah (swt) siger:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

"Og Vi har kun sendt dig (Muhammad) som en barmhjertighed til alverden".
(OQM. Al-Anbija' 21:107).

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ

"Og Vi har åbenbaret dig (Muhammad) Bogen som en opklaring af alle ting og som retledning og barmhjertighed og glædeligt budskab til muslimerne".(OQM. Al-Nahl 16:89)

Denne barmhjertighed giver sig til udtryk i praktiseringen af Islams love, og der er ingen forskel på salah og jihad, eller dua og at skræmme fjenden, eller zakat og håndsafhugning af tyven, eller redningen af den omtumlede og drab af dem, som begår aggression på muslimernes helligdomme. De er alle Shariah-love, som muslimen eller staten skal praktisere, hvor hver lov iværksættes i sammenhæng med sin realitet og til sin tid.

'Terrorisme' er et kapitel i hæftet 'Farlige koncepter til nedkæmpelsen af Islam og koncentrationen af den vestlige kultur', som er en af Hizb-ut-Tahrirs publikationer fra 1998. Hæftet omfatter også kapitlerne: 'Dialogen mellem religioner', 'Kompromis', 'Fundamentalisme' og 'Globalisering'.

www.hizb-ut-tahrir.dk

www.khilafah.dk